XXII. évf. 4. szám 2010. július-augusztus

MARANA THA

Jöjj el Uram! Jel. 22,20

A Katolikus Karizmatikus Megújulás lapja

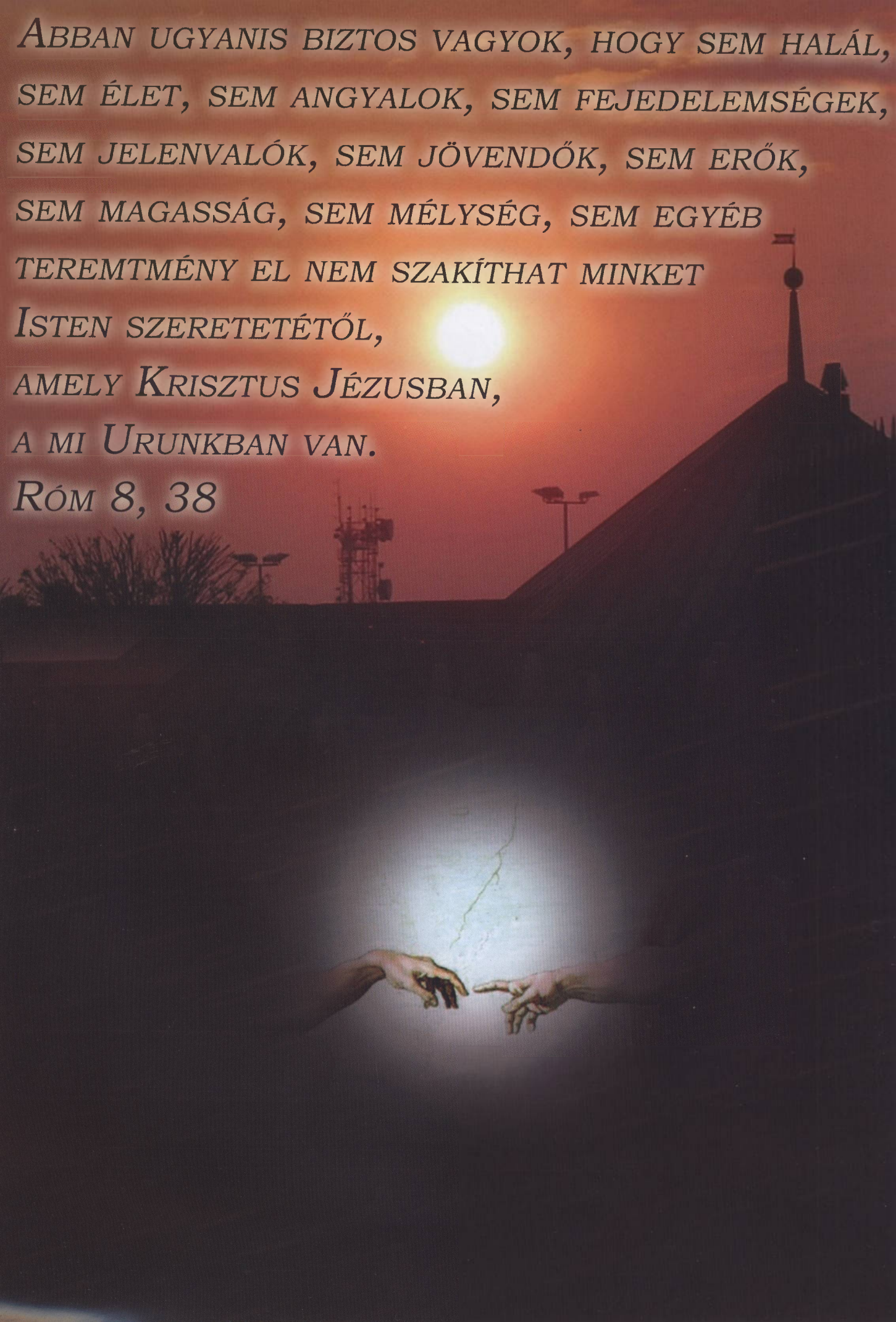

Gaál Jenő SVD: Karizmatikusok

Merlin Carothers:
Mihez van joga az embernek?

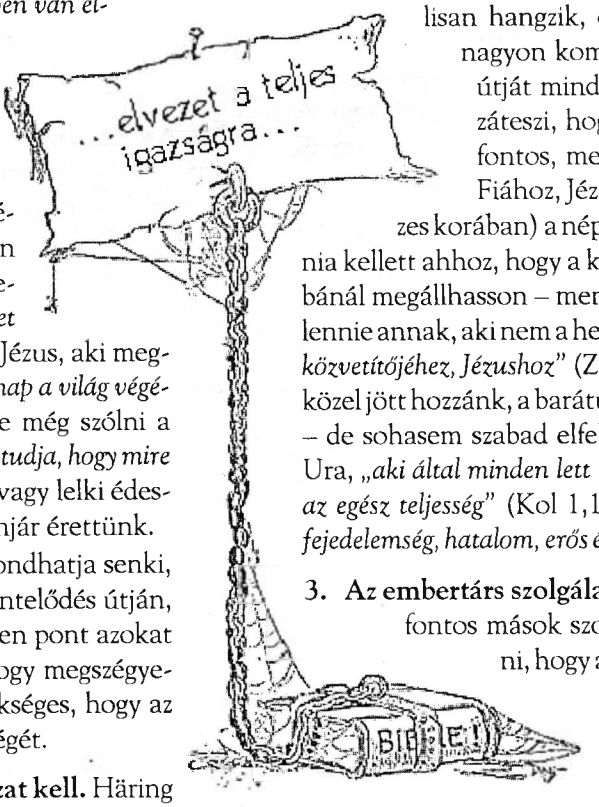
E. Pohl: Prófétai jövendölések

Címlapkép: Sáregresi tavasz

Abban ugyanis biztos vagyok, hogy sem halál,
sem élet, sem angyalok, sem fejedelemségek,
sem jelenvalók, sem jövendők, sem erők,
sem magasság, sem mélység, sem egyéb
teremtmény el nem szakíthat minket
Isten szeretetétől,
amely Krisztus Jézusban,
a mi Urunkban van.
Róm 8, 38

ISTENBEN ELREJTETT ÉLET...

A keresztény emberekben nincs igazi törekvés a szent életre – írja Spaemann. Ezért minden kereszténynek bevezetést kellene kapnia az életszentségről. Minden lelki vezetőnek ezt a célt kellene kitűznie, hogy a rábízottat elvezesse a szent – azaz krisztusi – életre. Az ember ebben találhatja meg önmagát, személyiségének igazi kibontakozását. Ma olyan sokat beszélnek és írnak a személyiségről, de kevesen gondolnak arra, hogy *„életük Krisztussal az Istenben van elrejtve"* (Kol 3,3). Tőle kell elkérni a titkot, hogy kik is vagyunk valójában. A szentség tehát egy út Isten felé. Ezen az úton küzdelmek várnak, amelyek győzelmet vagy néha vereséget jelentenek. De ezen az úton soha nem vagyunk egyedül. Velünk van a Szentlélek, aki *„elvezet a teljes igazságra"* (Jn 16,13), és Jézus, aki megígérte, hogy *„velünk lesz mindennap a világ végéig"* (vö. Mt 28,20). De lehetne még szólni a gondviselő Atyáról, aki mindig *„tudja, hogy mire van szükségünk"* (vö. Mt 6,33), vagy lelki édesanyánkról, Máriáról, aki közbenjár érettünk.

Ennyi segítség után nem mondhatja senki, hogy nem tudok járni a megszentelődés útján, mert gyenge vagyok. Hiszen Isten pont azokat választotta ki, akik gyengék, hogy megszégyenítse az erőseket. Ehhez az szükséges, hogy az ember merje bevallani gyengeségét.

1. Az életszentség útjához alázat kell. Häring professzor azt írja, hogy „minden bűn gyökere a kevélység... Akinek a lelkéből hiányzik az alázat, az nem akarja elismerni, hogy a bűn állapotában él, nem is érez bánatot bűnei miatt." A kevélység olyan, mint egy betegség, amely észrevétlenül kezdi rombolni az ember szervezetét. A kevélység sok esetben a hatalom vagy a sikerek növekedésével születik meg az emberben. Ha valaki nagy vagyonra tesz szert, vagy sikeres lesz az üzleti életben, akkor azt gondolja, hogy őt nem kötik az erkölcsi parancsok. Úgy érzi, bármit megengedhet magának. Emiatt tönkremehet egy város, vagy akár az egész ország is. Ezzel szemben, milyen magas szintű az a keresztény szemlélet, amely a hatalmat Istentől való megbízatásnak tekinti (vö. Mt 25,19-30), amelyről egyszer számot kell adni az Úr előtt. Ennek szellemében, aki több tehetséget, lehetőséget, hatalmat kapott, annak nagyobb és több szolgálatot kell végeznie Isten dicsőségére.

2. Belső tisztaság. – Pál apostol egyik levelében (Zsid 12,14-24) nemcsak arra szólít fel, hogy *„törekedjetek az életszentségre"*, hanem határozottan azt is kijelenti: *„E nélkül senki nem látja meg az Urat."* Ez nagyon radikálisan hangzik, és általános érvényű. Ezért nagyon komolyan kell venni a szentség útját minden embernek. Pál még hozzáteszi, hogy a megszentelődés azért is fontos, mert a keresztény ember Isten Fiához, Jézushoz tartozik. Ha már (Mózes korában) a népnek három napig tisztálkodnia kellett ahhoz, hogy a kinyilatkoztatás hegyének lábánál megállhasson – mennyivel inkább tisztának kell lennie annak, aki nem a hegyhez, hanem *„az új szövetség közvetítőjéhez, Jézushoz"* (Zsid 12,24) akar járulni. Jézus közel jött hozzánk, a barátunk akar lenni, szeret minket – de sohasem szabad elfelejteni, hogy ő a mindenség Ura, *„aki által minden lett* (Jn 1,3), akiben *„benne lakik az egész teljesség"* (Kol 1,19), és akit az Atya *„minden fejedelemség, hatalom, erős és uralom fölé emelt"* (Ef 1,21).

3. Az embertárs szolgálata. A szentség útján nagyon fontos mások szolgálata. Érdemes megfigyelni, hogy az első pünkösd után az apostoloknak rögtön eszébe jutott, hogy gondoskodni kell a zarándokról (ApCsel 6,1-17). Az Egyház kétezer éves története mérhetetlen sok példát nyújt arról, hogy mennyire fontos a felebarát szolgálata. E mögött az a gondolat is húzódik, hogy valamit szeretnénk visszaadni Istennek mindazért a jóért, amit Tőle kaptunk. Mivel Jézus azonosította magát a rászorulókkal, ezért amit nekik adunk, Jézusnak adjuk. Most ne csak a hajléktalanokra gondoljunk, hanem minden körülöttünk élő emberre, akinek szüksége van egy jó szóra, szerető törődésre, vigasztalásra, vagy éppen anyagi segítségre. Ha ezt tesszük, Jézus példáját követjük, aki odaadta mindenét, még az életét is, hogy segítsen rajtuk.

Katona István
főszerkesztő

Mit adhat az egyháznak a karizmatikus megújulás? III/2. rész

7. Belső gyógyulás

Az Úr azt akarja, hogy minden szükségünkkel Hozzá forduljunk. Jézus teljesen világosan beszél erről (Mt 7,7-11). És a közösen mondott imában különleges erő van (Mt 18,20).

Meg kell vallanom, hogy néhány éve, amikor – a karizmatikus megújulásban való részvételemnek köszönhetően – elkezdtem az emberek konkrét szükségleteiért imádkozni, sokszor igencsak meglepődtem. A kérésekre a válasz nagyon gyakran érkezett konkrét és megrázó formában.

Ezt megelőzően többnyire csak meghallgattam a nehézségekkel küszködő embereket, igyekeztem átérezni a problémájukat és olyan tanácsokat próbáltam adni nekik, amiket hasznosnak ítéltem számukra. Ezenkívül megígértem, hogy imádkozni fogok a szándékaikért. De a problémák nagyon gyakran megmaradtak. Ma már meglehetősen más tapasztalataim vannak. Természetesen nem mindig kapjuk meg azt, amit kérünk, de az imameghallgatások teljesen nyilvánvalóvá tették számomra, hogy az Úr azt akarja, hogy együtt imádkozzunk egymás bajaiért, problémáiért.

Bármilyen problémáról legyen is szó – lelki, érzelmi vagy testi problémáról –, az Úr azt akarja, hogy itt és most vigyük elé, amennyire csak nevén lehet nevezni a dolgokat. Ez a gyakorlat szerves része a karizmatikus összejöveteleknek, és bizonyára az egész egyháznak javára válna, ha ismét visszaillesztené mindennapjaiba a szükségekért való együttes imádságot, ami egyébként természeténél fogva nagyon is katolikus dolog.

Az Úr, akit nem korlátoz semmilyen emberi kötöttség, képes arra, hogy életünk olyan dolgaival foglalkozzon, amelyek számunkra visszavonhatatlanul megtörténtek. Más szóval, képes arra, hogy végigjárja múltunk ösvényeit és megérintse azokat a hiányokat és élethelyzeteket, amelyek megsebeztek minket, és amelyek következtében érzelmi és pszichés sérüléseket hordozunk magunkban mind a mai napig. Jézus képes arra, hogy meggyógyítsa emlékezetünket oly módon, hogy felszabadít a fájó élmények terhétől, vagyis szabaddá tesz bennünket. Azt a folyamatot, amelyben Jézus ezt megteszi, belső gyógyulásnak hívjuk.

A karizmatikus megújulás bőséges tanítással és tapasztalattal rendelkezik e tekintetben. Kincsesbánya ez az egész egyház számára. Az Úr nagyon szeretné már megnyitni nekünk.

8. Gyógyítás

Mindig tudtuk, hogy Isten képes arra, hogy meggyógyítsa az emberi testet. Az evangéliumi beszámolók Jézus szolgálatáról egyszerűen hemzsegnek a példáktól. S ez a fajta szolgálat sohasem hiányzott az egyház életéből. A keresztény világ búcsújáró helyei ékesen bizonyítják ezt. A franciaországi Lourdes-tól kezdve, a montreali Szent József kápolnáig, vagy a Quebec City környékén lévő Szent Anna de Beaupre-ig, sokfelől hallhatunk arról, hogy az Úr gyógyítással válaszol a hívők imájára. És számtalan ilyen hely van.

A karizmatikus megújulásban azt láthatjuk, hogy Istennek ez a gyógyító ereje mindennapi életünkben is rendelkezésünkre áll, úgy a plébánián, mint az iskolában vagy akár az otthonunkban. S bár természetesen nagyon jól tesszük, ha elzarándokolunk ezekre a különlegesen szent helyekre, de az Úr kész arra is, hogy megválaszolja hozzá intézett, közösségben mondott imádságunkat, bárhol is vagyunk. Megtanultuk, hogy az Úr azt akarja, hogy a gyógyítás az egyház mindennapi életének része legyen, vagyis egyaránt bekövetkezhessen olyankor, amikor családi körben vagy közösségben imádkozunk, illetve a szentségek kiszolgáltatásakor. Olyan dologról van szó, amire az egész egyháznak szüksége van.

9. Isten terve

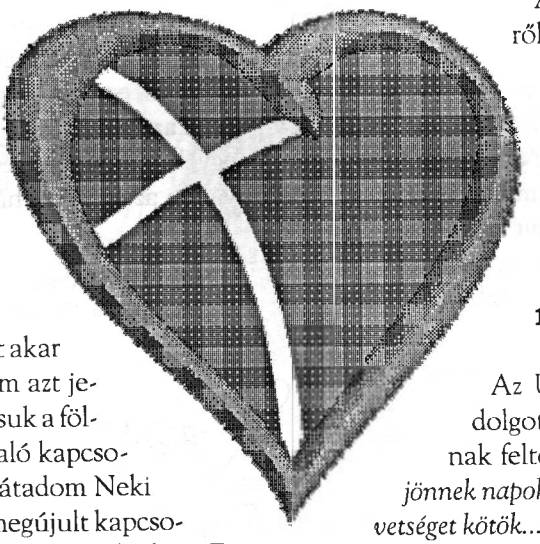
Jézus azt mondta: *A Fiú önmagától nem tehet semmit, csak azt teheti, amit az Atyánál lát"* (Jn 5,19). Ő mindig az Atya akaratát tette. Más helyen kijelenti: *„Nem mindaz, aki azt mondja nekem: Uram, Uram! – jut be a mennyek országába. Csak (az jut be a mennyek országába), aki mennyei Atyám akaratát teljesíti."* (Mt 7,21) Nem szabad azt gondolnunk, hogy Isten életünkre vonatkozó akarata pusztán annyi, hogy „legyetek jók". Sokkal konkrétabb dologról van szó. Úgy tűnik, Jézus pont erre utalt akkor, amikor ezt mondta: *„Csak a farizeusok és a törvénytudók nem keresztelkedtek meg nála és ezzel meghiúsították magukban az Isten szándékát"* (Lk 7,30).

Isten akarata nagyon is részletes mindannyiunk számára. Terve van az életemmel. Egy meghatározott irányba akar vezetni engem. Meghatározott emberekhez akar odavezetni. Nagyon is konkrét terve van minden egyes napommal.

Hogyan tudhatom meg, hogy mit akar Isten? Csak a tenyerébe kell helyeznem magamat, készen arra, hogy mindent megtegyek, amit csak kíván tőlem. Akkor is készen kell lennem megtenni Isten akaratát, ha még nem tudom, hogy mi az. Kérnem kell az Urat, hogy mutassa meg velem kapcsolatos tervét. Nem fogja megtagadni tőlem, ha így közelítek Hozzá.

Az Úrnak megvan a terve az egyházzal is. Megvan a terve az egyházközséggel, minden egyes plébániával, minden egyes iskolával. Készen áll rá, hogy megmutassa tervét. Készen áll rá, hogy eltöltsön minket a Lélek erejével, hogy meglegyen mindenünk, amire szükségünk van tervei végrehajtásához.

Ez az igazság is csodálatosan megújult a karizmatikus mozgalomban, s az az Úr akarata, hogy egészen az egyház szívéig hatoljon.

10. Közösség

Igaz, hogy az Úr először egyenként akar magához vonni minket, de ez nem azt jelenti, hogy ezután egyedül folytassuk a földi élet zarándokútját. Az Úrral való kapcsolatom akkor válik élővé, amikor átadom Neki az életemet, de fontos, hogy ez a megújult kapcsolat a többi hívővel való közösségben növekedjen. Ez az egyház értelme.

Amikor a hívők közösségeként összejövünk, az Úr sokféle adományt ajándékoz nekünk. Ezek az adományok azért vannak, hogy felépítsük velük a teljes testet.

Ideális esetben a plébániánk az a közösség, amelyhez tartozunk. Az átlagos plébánia azonban olyan nagy, hogy szinte teljesen lehetetlen megvalósítani benne azt a célt, hogy – Istennek és egymásnak – elkötelezett hívők közösségét hozzuk létre, azt a közösséget, amelyre szükségünk van. Ezért fontos mindent megtennünk azért, hogy kisebb közösségekké szerveződjünk, olyan közösségekké, amelyekben lehetőség van arra, hogy megismerjük és segítsük egymást. A bázis-közösségek latin-amerikai tapasztalata követendő mintául szolgálhat.

A katolikus karizmatikus megújulás az elsők között próbálta megvalósítani az igazi keresztény közösséget. E téren szerzett tapasztalatából az egész egyház meríthet.

11. Személyes megtérés

VI. Pál pápa „Evangelii Nuntiandi" című, mérföldkövet jelentő enciklikájában hangsúlyozta annak fontosságát, hogy az egyház minden tagjának életében megtörténjen a személyes megtérés, magyarul az a döntés, amikor az illető teljes szívével elfogadja Jézus evangéliumát és elfordul mindattól, ami annak teljesítésében akadályozná.

A karizmatikus megújulás tagjai lelkes helyesléssel – „ámen"-nel – fogadják a fenti tanítást. Újra és újra láthatjuk, milyen csodálatos gyümölcsöt terem az emberek életében, ha szemtől szembe kerülnek azzal a teljes kihívással, ami elé az Evangélium állítja őket, amikor felhív a Jézus melletti radikális döntésre. Ez az a pont, amikor az emberek élete rendkívüli módon átalakul.

Az evangelizáció működési elvéről van itt szó, olyan dologról, amit a karizmatikus megújulás meglehetősen jól ismer. Az egyház nagy lelki gazdagodására és megújulására szolgálna, ha megfogadná az Úr szavait ebben a tekintetben.

12. Személyes kapcsolat

Az Úr Jeremiás próféta által olyan dolgot mond, amit a mai kor egyházának feltétlenül meg kell hallania: *„Igen, jönnek napok – mondja az Úr –, amikor új szövetséget kötök... mindnyájan ismerni fognak a legkisebbtől a legnagyobbig..."* (Jer 31,31.34)

Ez a szövetség most van érvényben. Jézus, Isten Fia szerezte meg nekünk. Az Úristen azt akarja, hogy mindegyikünk személyes és szoros kapcsolatban legyen Vele.

Mindez persze nagyon katolikus is. A baltimore-i katekizmus első oldala kiemeli ezt az igazságot. A következő kérdést teszi fel: „Miért teremtett Isten minket?" A válasz: „Isten azért teremtett minket, hogy megismerjük, szeressük és szolgáljuk Őt ezen a Földön, és örökre boldogok legyünk Vele a Mennyben." Isten azt akarja, hogy ismerjük meg Őt. Éppúgy, ahogy egymást megismerhetjük, megismerhetjük Istent is.

A karizmatikus megújulás bőséges tapasztalattal rendelkezik az ügyben, miként lehet rávezetni az embereket arra, hogy személyes kapcsolatba kerüljenek az Úrral – olyan kapcsolatba, amelyet rendkívül bensőséges viszony jellemez. Fontos, hogy mindez az egész egyházban általános tapasztalattá váljon.

13. Karizmák

A korintusiakhoz írt első levélben az Úr számos adományát említi Szent Pál, amelyek – noha bizonyos mértékben mindig megvoltak az egyházban – egy ideje már nem jellemzik az egyház mindennapos életét (1Kor 12,8-10). Ezek: a prófétálás adománya, az ismeret, a bölcsesség, a gyógyítás adománya, csodatevő hatalom, a hit, a szellemek megkülönböztetésének az adománya, a nyelveken szólás és a nyelvek értelmezése. A II. Vatikáni Zsinat elismerte ezek valódiságát illetve azt, hogy a ma egyházának szüksége van rájuk.

A karizmatikus megújulás át tudja adni mindazon tapasztalatait, amelyeket ezen adományok gyakorlása során szerzett. Nagymértékben gazdagítaná ezzel az egyházat.

* * *

Nem akarom senkiben azt a benyomást kelteni, hogy az elmondottak (persze a lista nem teljes) csak a karizmatikus megújulásban találhatók meg. Az Úr sokféle, nem kevésbé csodálatos módon újítja meg népét. Az azonban biztos, hogy listám minden pontja szerves része annak a megújulásnak, amit mi karizmatikusnak hívunk, és szilárd meggyőződésem, hogy az Úr ezeket a dolgokat nem csak egy zárt mozgalomban résztvevő néhány ember számára gondolta el, hanem Krisztus egész egyházának szánta szerte a világon.

Az emberiség egész történelme folyamán láthatjuk Isten Lelke működésének nyilvánvaló jeleit, amint Isten eredeti szándékához hűen megújítja egyházát. Magában a katolikus egyházban is a Szentlélek számos hatalmas erejű kezdeményezését figyelhetjük meg az utóbbi időben. Láthattuk a biblikus megújulást, a liturgikus megújulást, az ökumenikus megújulást és sok egyebet. Minden ilyen megújulás válasz különböző, meglehetősen nyilvánvaló problémákra. Egyik megújulási mozgalommal sem az a célja Istennek, hogy csak néhány kiválasztottat érje el. Nem, ezeknek az egész egyházat kell átjárniuk. S bár igaz, hogy mindegyik megújulási mozgalomban mindössze néhány ember szükséges a dolgok viteléhez, de amit az Úr ezekben a mozgalmakban létrehoz, azt az egyház egészének szánja.

Nincs másképp ez a karizmatikus megújulással sem. Amit az Úr a karizmatikus megújulásban tett és tesz, annak az egész egyház megújulását kell szolgálnia. Isten célja az, hogy a jelen karizmatikus megújulás – a Lélek egyéb kezdeményezéseihez hasonlóan – szerves részévé váljon az egész egyháznak.

Bob Bedard

(Részlet Bob Bedard: „Merre tovább, Uram?" című könyvéből, mely a Marana Tha kiadó gondozásában jelent meg 1996-ban.)

Prófétai jövendölések az emberiség jövőjéről

Isten kénytelen beavatkozni

II/2. rész

A harmadik jelenés 1947. október 22-én történt, Mária ezt mondta:

„Közvetítőként állok az emberek, és különösen a szerzetesek és isteni Fiam között. Fiamat lesújtják a sérelmek, amelyekben állandóan részesül, és érvényesíteni akarja igazságosságát." Mária ezekkel a szavakkal távozott: „Járja át a szeretet életedet!"

A negyedik alkalomkor a Szűzanya Montichiari dómjában jelent meg, 1947. november 16-án, néhány hívő és néhány pap jelenlétében. Megismételte előző figyelmeztetését az emberek bűneit, főleg a tisztátalanságot illetőleg. Majd, kisvártatva folytatta:

„Jézus a büntetések áradatát készül küldeni..."

Kis szünet után hozzátette:

„Én közbenjártam, kérve, hogy legyen még irgalmas, és engesztelésül imát és vezeklést kérek."

A Szűzanya tovább beszélt:

„Nagyon bensőségesen kérem a papokat, hogy teljes szeretettel figyelmeztessék az embereket, hogy hagyjanak fel ezekkel a bűnökkel. Megajándékozom kegyelmemmel mindazokat, akik segítenek az engesztelésben ezekért a bűnökért."

– „Akkor bocsánatot nyerünk?" – kérdezte Pierina.

– *„Igen, ha mindenütt harcolnak a tisztátalanság bűne ellen"* – válaszolta a Szűzanya, s ezzel eltűnt.

A következő jelenés szintén a dómban történt, 1947. november 22-én. Ezt mondta:

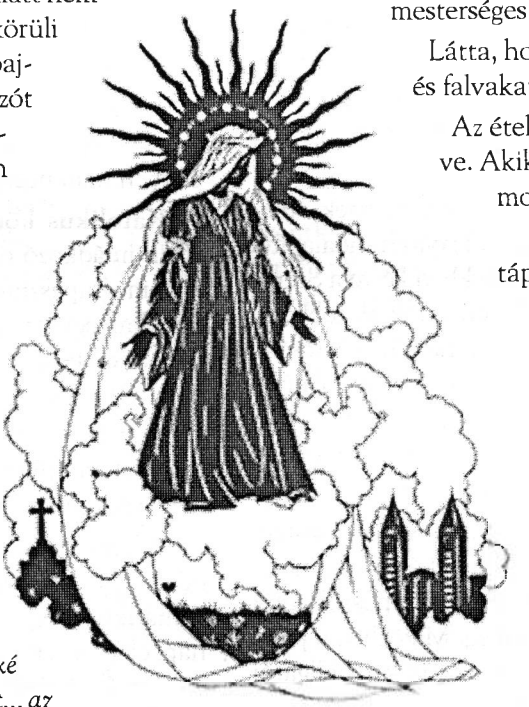
„Leszálltam erre a szent helyre, ahol nagy megtérések lesznek."

Majd szomorúan hozzáfűzte:

„Nemzeted keresztényei azok, akik ma leginkább megbántják az Urat a tisztaság elleni bűnökkel."

Ez alatt a jelenés alatt két csodálatos gyógyulás történt.

Egy hatéves gyermek, aki pólió miatt nem tudott a lábára állni, és egy 26 év körüli nő, aki már tizenkét éve súlyos tüdőbajban szenvedett és kilenc éve egy szót sem tudott szólni, hirtelenül meggyógyult. Ez a nő tiszta és erős hangon ujjongó énekbe kezdett és azóta nehézség nélkül tud beszélni.

A kisfiú, akit szülei hoztak be a templomba, már saját lábán ment ki. Ez a kisfiú szintén látta a Szűzanyát a jelenés alatt. Mindkét meggyógyult változatlanul jó egészségnek örvendett azután.

1975. január 30-án este fél tíz tájban megjelent a Szűzanya és azt mondta:

„Az idők egyre vészterhesebbekké válnak... nagy veszély fenyeget most... az Egyház is nagy veszélyben van... Ez még fokozódik, és így az emberek azt hiszik majd, hogy minden elveszett. Én azonban szerető szívű Anya vagyok gyermekeim iránt és meg tudom menteni őket."

Most is kijelentette a Szűzanya, kimondhatatlan szomorú tekintettel, könnyek között, elcsukló hangon:

„Óh, ha tudnád, mily sok gyermekem halad a kárhozat felé! – De az ima, az áldozat és az engesztelés megakadályozza, hogy Isten igazi ítélete eljöjjön az emberiségre. Szeretetem mindig újra közbenjár isteni Fiamnál, Jézus Krisztusnál. Imádkozzatok és hozzatok áldozatot, csendben!"

Heroldsbach (Németország, Bayern, 1949-1952). A Szűzanya 1949. október 8-án, Rózsafüzér királynőjének ünnepén megjelent **négy kislánynak** (Kuni Schleicher, Grete Gügel, Erika Müller, Marie Heimann). A lányok 10-11 évesek voltak. Később csatlakozott még hozzájuk három kislány (Betty Büttner, Antonie Saam, Irma Mehl).

December 8-án 10.000 ember látta a napcsodát. Ekkor Antonie Saam látta a Napban az Szűzanyát a gyermek Jézussal. Háromnegyed órán át pulzált a Nap, úgy tűnt, hogy közeledik, majd távolodik.

1950 májusában az egyik látnok úgy látta, hogy a világra nehezedik egy acélpókháló. Majd úgy látta, hogy megnyílik a Föld és házak tűnnek el a mélységbe. Hangos segélykiáltásokat hallott, amely mindenhonnan hallatszott. Sok ember feküdt holtan az utcákon, lapos tetejű lovaskocsikkal vitték el a halottakat.

Nem voltak autók, se repülők, semmiféle mesterséges fény.

Látta, hogy a tenger elönti a városokat és falvakat.

Az ételek többsége meg volt mérgezve. Akik ettek belőlük, fájdalmas gyomorgörcsökben haltak meg.

Nagyon kevés volt az ehető táplálék.

Az üzenet így hangzott:

„Az emberek nem tették meg, amit kértem tőlük, hogy tartsanak bűnbánatot és imádkozzanak. Ha az emberek megjavulnak – ima és bűnbánat, szentgyónás által – akkor Jézus Krisztus, az Üdvözítő visszatartja a büntetést. De ha nem, akkor jönni fog a szerencsétlenség és a nagy éhínség."

Sok jelenésben Mária keservesen sír...

Végül az üzenet:

„Nem hallgattatok szavaimra és drága Fiamra, arra, amit mindenki megmentésére kívántunk tőletek. Most már késő, hogy az emberiség megtérjen. – Ezen a helyen ez az utolsó üzenetem: »Imádkozzatok sokat a papokért, boruljanak térdre veletek együtt és imádkozzanak. Fiam és én ki akarjuk nyújtani kezünket minden ember felé, és segíteni akarunk rajtatok.«"

Ezután nagy fényesség támadt és angyalok kíséretében eltűnt a Szent Szűz.

Erwin Pohl

(Részlet a „Jövendölések az emberiség jövőjéről" című füzetből)

KARIZMATIKUSOK

Az ateizmus az elmúlt 200 éven át növekedett és elterjedt az egész világon, s jelenleg már az ateizmus alkonyáról írnak könyveket. De ezzel az ateizmusnak még nincs vége. Ahogy 3000 évvel ezelőtt a zsoltár megírta, hogy vannak bolondok, akik azt gondolják, hogy nincs Isten, ez nem lesz másképpen a következő 3000 évben sem.

A Szentlélek tisztelete a 19. század második felében nagyon terjedt. Az Isteni Ige Társaságának szent alapítója sokat tett ezért. Két női rendet is alapított: A „Szentlélek szolgálói" Magyarországon is működtek, és egy éve újra visszatelepedtek.

Nagy terjesztője volt a Szentlélek tiszteletének Guerra Ilona (1835 jún. 23 – 1914 ápr. 11) olasz rendalapító. Ő 12 levelet írt a pápának, amelyekben kérte a Szentlélek tisztelete terjesztését. XIII. Leo nemcsak több enciklikát írt a Szentlélekről, hanem Ilona nővér kérésére, 1901. január 1-én a pápa ünnepélyesen segítségül hívta a Szentlelket az egész Egyház nevében. A „Jöjj, Szentlélek Úristen"-t énekelték Szent Péter templomában.

A pünkösdi mozgalom Rómától 8000 km távolságban kezdődött Amerikában. Azon a napon Kansasban előadást tartottak a pünkösdi szentleckében leírt nyelveken szólásról (ApCsel 2,4), mely az apostoli idők után állítólag nem ismétlődött meg. Miközben a pápa Rómában imádkozott, Kansasban a szónok és hallgatói megtapasztalták ezt a jelenséget.

A pünkösdista mozgalom 1960-ban lett ismertté a nagy nyilvánosság előtt. A kaliforniai Bennett lelkésze megdöbbent gyülekezetének elmondta, hogy betöltötte a Szentlélek és nyelveken szólt. Az emberek elképedtek, felháborodtak, a püspöke megtiltotta a Szentléleknek és a lelkésznek a nyelveken szólást. Kiderült azonban, hogy a nagyobb felekezetekben is sokaknak voltak hasonló tapasztalatai.

XXIII. János pápa első boldoggá avatottja Guerra Ilona nővér volt, akit a Szentlélek modern apostolának nevezett. Híressé vált XXIII János pápa (1958 – 1963) imája, amelyben a pünkösdi lélek új kiáradását kérte:

„Újítsd meg napjainkban csodáidat, mint egy új pünkösdöt. Engedd Egyházadnak... hogy terjeszteni tudja Isteni Megváltónk országát, az igazság és az igazságosság országát, a szeretet és a béke országát. Ámen."

Isten meghallgatta a pápa imáját.

A mozgalmat kezdték pünkösdistának nevezni. Gyorsan terjedt Amerikában mind a fehér, mind a néger keresztény közösségekben.

A mozgalom tanítása a hagyományos kereszténységet képviseli. Radikális különbség, hogy nagy súlyt kap a nyelveken szólás, az ima, a gyógyítás. Nem a tanításra fekteti a hangsúlyt, hanem rendkívül erősen épít a tapasztalatra, sőt a prófétálásra, a gyógyításra és az ördögűzésre is.

Az Istennel való személyes találkozást a keresztény életben nem nézi rendkívüli dolognak.

Katolikus körökben két évvel a zsinat után, az egyik imádkozó csoport Amerikában (Pittsburg mellett) megtapasztalta a Szentlélek kiáradását az adományokkal együtt, például betegek gyógyítását. Mivel ezek az emberek égtek a Szentlélek tüzétől, másokat is lángra tudtak lobbantani.

Ez a láng terjedt az egyetemeken és a résztvevők megtapasztalták a Szentlélek erejét, ahogy az Apostolok cselekedeteiben olvasható.

A hetvenes években ez az új mozgalom gyors fejlődésnek indult. Különösen Amerikában volt téma a karizmatikus megújulás, mert belevitték a nép mindennapi életébe a természetfelettit. Ez magától értetődővé vált az életükben. S mivel megmaradtak a katolikus tanításban, ez nagyon segítette terjedésüket a világiak, papok és szerzetesek között. Manapság a katolikus karizmatikus mozgalom tagjainak száma az egész világon meghaladja a 120-130 milliót.

Jelentős esemény volt, hogy 1998-ban II. János Pál pápa meghívta az 1968-ban keletkezett mozgalmakat Rómába pünkösdre. Kőszegről is mentek résztvevők. Idézem a pápát:

„Ami Jeruzsálemben 2000 éve történt, ugyanaz ismétlődik most ezen a téren a kereszténység központjában. Mint az apostolok a pünkösdi teremben, várjuk a Szentlélek kiáradását. Ez az esemény valóban rendkívüli: a kereszténység történetében először fordul elő, hogy találkoznak a pápával a mozgalmak és az új egyházi közösségek. Az egyház karizmatikus felfedezése gondviselésszerű. A zsinat megszilárdította a fejlődésnek ezt a különös útját, hogy mozgalmak és új közösségek fejlődjenek ki."

350-400 ezer ember előtt imádkozta a pápa:

„Most itt a Szent Péter téren felemeljük imánkat:
Jöjj, Szentlélek.
Jöjj, és újítsd meg a föld színét.
Jöjj hét ajándékoddal.
Jöjj, élet lelke.
Az igazság lelke,
a közösség és a szeretet lelke.
Az egyháznak és a világnak szüksége van rád.
Jöjj, Szentlélek,
és tedd mindennap termékenyebbé karizmáidat.
Adj új erőt és hithirdetői lendületet
fiaidnak és lányaidnak.
Tedd őket az evangélium bátor hirdetőivé
és a feltámadt Krisztus tanúivá.
Menjetek az egész világra
és hirdessétek az evangéliumot.
Krisztus számít mindegyiktekre.
Az egyház számít rátok.
És én veletek maradok a világ végezetéig."

A pünkösdi mozgalomhoz számíthatjuk a nagyobb egyházakon belüli karizmatikus csoportokat, amelyek a II. világháború óta jelentős változáson mentek át. A legnyilvánvalóbb változást nagy számbeli növekedésük jelenti. Becslések szerint – földrajzilag szétszórtan tavalyi adatok szerint kb. 600 millió karizmatikus él a világon. Tegnap olvastam egy számítást, miszerint már létszámuk eléri az egy milliárdot.

A szociológusok szerint a karizmatikus mozgalom világszerte növekvő vonzereje azzal magyarázható, hogy Isten közvetlen megtapasztalására helyezi a hangsúlyt, és kerüli a kereszténységnek azokat a száraz és intellektuális formáit, mely sokak számára nem vonzó és nem érthető.

A mozgalom olyan kommunikációs formát használ, mellyel képes hatékonyan áthidalni a kulturális különbségeket.

Az amerikai karizmatikus mozgalom jellemzője annak „bennszülött jellege", ami a mozgalomnak azt a képességét jelzi, hogy bármely kultúrához tud alkalmazkodni és benne „testet ölteni", Afrikában éppúgy, mint Ázsiában és Kínában.

A karizmatikus mozgalom nagy hatással van az ateizmus helyzetére is.

A kereszténység általa képes életképesen megújulni. Ugyanakkor nem kritizálják az egyházat, elfogadják azokat is, akik a kereszténységet hagyományosan élik. Ellenük minden ateista észérv és kritika hatástalannak bizonyul.

Az ateisták teológiailag maradiak. Idegesítő az ateista számára, amikor mozgó céltáblára kell lőnie.

Az ateizmus az érveit az Egyház ellen a 19. századból veszi. Tehát teljesen idejét múlt.

A kereszténység ma már nem ott tart, ahol 100 évvel ezelőtt az ateisták megcélozták.

Sok szempontból a harmadik világ új marxizmusa lett a karizmatikus mozgalom. De míg a marxizmus kivégzőosztagot és erőszakot alkalmaz hatalmának biztosítására, a karizmatikus mozgalom Isten hatalmára bízza az emberek életének megváltoztatását.

A mozgalom más vonatkozásban is jelentős. A Szentlélek révén közvetlenül jelenlevő istentudat folytán hatalmas jelentősége lehet a mindennapi életből kiveszett isteni jelenlét helyreállításában.

Az ateizmus térnyerése annak volt a jele, hogy az emberek egyre kevésbé várták, hogy megtapasztalhatják az Isten valóságát.

Az igehirdetők közül csak azok tudják Istent átadni, akik maguk is megtapasztalták az élő Istent.

Az ateizmus 200 évig növekedett, és világszerte számbelileg siralmas eredményeket ért el.

A karizmatikus mozgalomnak a valóságban 4 évtizedre volt szüksége 600-700 millió ember meghódítására.

2007-ben végeztek az USA-ban egy felmérést, és az ateisták rémülettel állapították meg, hogy a megkérdezettek 36 %-a karizmatikusnak vallotta magát!

Kínáról olvastam, hogy minden 15. ember karizmatikus. Dicsőség Istennek ezért a nagy ajándékért!

Áraszd ki lelkedet és minden életre kel.
És megújítod a föld színét.

Gaál Jenő SVD atya

Megtapasztaltuk Isten jelenlétét

Örömmel vállaltuk a felkérést a tanúságtételre, mivel ezzel is szeretnénk megköszönni az Úrnak mindazt, amit eddig végbevitt az életünkben. Mindketten olyan katolikus családból származunk, amely lényegében ateista, hitét nem gyakorló volt.

A mi falusi, tanyasi környezetünkben a vallást mindenki egy szokásrendszernek tekintette. Természetes volt, hogy a vasárnapi miséken csak az idősek és az első áldozásra, vagy bérmálkozásra készülő gyerekek vettek részt.

A családban azért voltak jó hatások is. Az egyik nagymamám – megözvegyülése után – 20 évig imádkozott a családért, gyerekekért, unokákért. Talán neki is köszönhetjük, hogy kaptunk egy esélyt a megtérésre.

A másik ágon viszont jellemző volt a babonás gondolkodás. Volt kapcsolat kártyajóssal, kuruzslóval. Kisebb koromban én is hallgattam ezeket a történeteket. Ez sem volt hatás nélküli. A 90-es évek elején lekötött a New Age-s, agykontrollos, reinkarnációs irányzat. A fojtó családi légkörben reményt adott, hogy van valami több ennél az anyagias világnál. De csak most találtam meg, amit akkor rossz irányban kerestem.

A feleségem – Éva – helyzete valamelyest hasonló volt, de őt ezek az irányzatok nem ugyanígy érték utol. Az ő családjukat sem a szeretet légköre jellemezte, mert szigorúan beleszóltak az életébe felnőtt korában is, de úgy gondolta, ha lesz egy komoly kapcsolata, ez normalizálódni fog. Ehelyett mikor komolyra fordult a kapcsolatunk, minden értelmes magyarázat nélkül igyekeztek megakadályozni, hogy saját élete legyen. Ezzel a házasságunk után sem hagytak fel. Ez még bonyolódott azzal, hogy az én családom is merev, tekintélyelvű volt. Apám rafináltan és hideg fejjel képes volt irányítása alatt tartani a családot, és még a rokonságra is kiterjedt a befolyása. Az én életemet tudatosan próbálta ellehetetleníteni, és habár állítólag Évivel semmi bajuk nem volt, ő is megkapta a részét. Ennek az volt az oka, hogy tehetségtelen voltam mindabban, amit az apám fontosnak tartott, nem voltam elég rátermett. Öcsém viszont sok mindenben rá hasonlított, benne látta a méltó örököst.

Végül azért 2004 novemberében összeházasodtunk. Reméltük, hogy rendeződik az életünk. Külön kezdtünk gazdálkodni, de szükség lett volna a szülői jó tanácsokra, hogy elkerüljük a kezdeti buktatókat, hiszen mindkét oldalon több évtizedes tapasztalattal rendelkeztek. Sajnos hamar rájöttünk, hogy nem a tudásuk legjavát adják.

Szerettünk volna gyermeket, és bár az orvosok nem találtak semmi problémát, mégsem sikerült két évig. Elmondtam ezt anyámnak bizalmasan, remélve, hogy ebben már segítséget és némi együttérzést kapunk, de nem így lett, sőt a dolgot nem is tartották titokban.

Kiábrándultunk az orvosokból is, mert rájöttünk, hogy csak az időhúzás megy a pénzünkért. Ekkor kezdtünk más irányba is keresgélni, elmentünk ismert természetgyógyászokhoz, akiket jónak gondoltunk. Voltak kisebb sikerek, habár Évi nem esett teherbe. Elkeseredésünkben jósokhoz is mentünk, csekély eredménnyel. Akkor még nem tudtuk, mi van ezeknek a hátterében, hogy ez mennyire veszélyes. A gyógyítók eredményei után visszaesés következett, és azt sem tudtuk, milyen árat fizethettünk volna ezért.

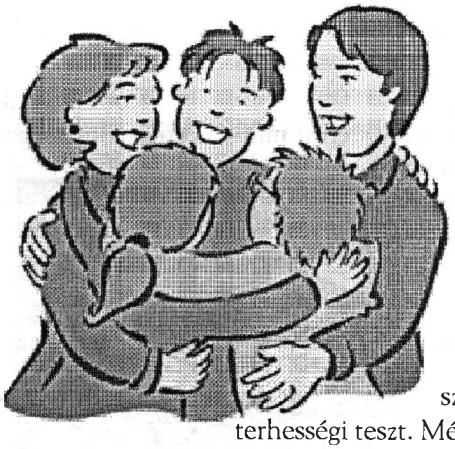
Ennyi csalódás után, a rettenetes keserűségben, jött el a pillanat, amikor 2007 februárjában megismerkedtünk a karizmatikus megújulásban Jutka mamával. Nem igazán tudtuk elhinni neki, hogy Isten valóban foglalkozik a problémáinkkal. Ám ő elvitt minket Zsadányi József atyához, szabadító szolgálatra. Itt sok minden kiderült a szüleinkről és sok ismerősről, amit a mai napig nem tudtunk igazán feldolgozni, viszont ezek a tapasztalatok hatalmas hitet adtak. Helyére került nagyjából az okkult múltunk, a családi viszonyaink, az állandó szerencsétlenségünk, és kiderült, milyen akadályok voltak a gyermekvállalásunk útjában. Volt életgyónás, és életátadó ima.

Pár hét múlva meg lett az első pozitív teszt.

Ezután az atya tanácsára elmentünk egy lelki sebeket gyógyító kurzusra is, ami újabb pozitív élmény volt. Sajnos a második hónapban, Nagycsütörtökön elve-

szítettük a kicsit. Nem értettük, hogy miért történt mindez, mégis a kórházban érezhető volt a kegyelem. Szükségünk is volt rá. Pár nap múlva, a Tisza parton az ártéri erdőben sétálva, egy hajléktalan elhagyott lakhelyén kis írott köveket találtunk. Az egyiken a következő bibliai idézet volt olvasható: **„Az Úr a megtört szívűekhez áll a legközelebb."** De mi mégis úgy éreztük, hogy csak rövid ideig lehetett szerető Istenünk és normális családunk. Most mindkettő távolivá vált. Ma már elmondhatom, akkor még nem álltunk készen a gyermekvállalásra, és a családi helyzet sem kedvezett neki. Viszont ebből a veszteségből olyan események indultak ki, hogy mostanra rengeteget enyhült a család szorítása, és lelkileg is sokat kaptunk, mert valóban közel volt az Úr abban a nehéz időben.

A szegedi, tavaszi karizmatikus találkozón nagyon szép és biztató próféciát kaptunk Varró Istvántól (Elizeus szolgálat), ebbe kapaszkodtam az év folyamán.

Jöttek a nehézségek, a családom fellélegzett, mikor megtudta a vetélést, nem beszéltek velem, csak viszszahallottuk, hogy szerintük kitaláltuk a terhességet. Ezt fejtegette a rokonság, a falu. Kettőnk rokonságából végül csak egy másod unokatestvérem maradt mellettünk, aki most Dávid (gyermekünk) keresztapja. Később megmutattuk a zárójelentést, így lett pár hónap nyugalmunk, de odáig fajultak a dolgok, hogy ennek hitelességét is megkérdőjelezték. Mindennek a tetejébe végül szektások is lettünk.

Jöttek a támadásokat a másik oldal részéről is. Kismamák és kisgyerekek a legváratlanabb helyeken.

Nyáron dolgozott nálunk egy kis csapat, és az egyik öregemberről kiderült, varázslással, mindenféle sötét dologgal foglalkozik. Sok nehézséget okozott, de Isten kegyelméből rendbe jöttek a dolgok.

Ennyi megpróbáltatás után Évi kezdte föladni a reményt. Nagy rábeszélések árán augusztusban eljött velem egy kurzusra, ahol biztos voltam a kegyelemben. Őt be is hívták külön imára. Feszülten várakoztunk. Bent röviden közölték vele: tévedés történt, neked nem üzen semmit az Úr. Ezután két hónap depresszió következett, és csak karácsonykor mentünk közösen templomba.

Lassan mégis kezdtek jóra fordulni a dolgaink. Novemberre összeszedtük magunkat, és egy magánlaborban elvégeztettük az alapvető kivizsgálásokat. Itt akkor kutatták az inzulinrezisztenciát, ezért ajánlották a tesztet, ami pozitív lett. Ez Meforal szedésével kezelhető. Mivel ez időben kiderült, megelőztük, hogy Évi később II. típusú cukorbeteg legyen. Azt mondták, akár már három hónap múlva is jöhet a baba.

2008 februárjában egy éjszakai elmélkedés közben mintha valakit láttam volna magam mellett a sötétben egy másodpercre. Ekkor kábaság fogott el egy fél percig. Utána arra eszméltem, azon a mondaton gondolkodom: **„Jézus itt volt, és meggyógyította a vállamat."** Ez elég furcsa volt, de a vállam több év után tényleg meggyógyult.

Évi persze nem ilyen csodát várt, és ezt kifejezésre is juttatta. Belegondoltam, és igaza volt. Fohászkodtam, hogy: „Uram, inkább gyermeket adtál volna, a vállam fájdalmát jobban el tudtam viselni."

Pár nap múlva olyan kellemetlen esemény történt, hogy Évi egy hétre elutazott Törökbálintra Regina Collins nővérékhez. Itt sok kegyelmet kapott, ekkor kezdtünk misét mondatni értünk, leendő gyermekünkért és a családtagjainkért, családfagyógyítás gyanánt pedig a szerencsétlen életű őseinkért. Hazaérkezése után pár nappal kezdett rendetlenkedni a vállam. Nagyon elkeseredtem. Viszont pár hét múlva meglett a pozitív terhességi teszt. Még eltelt egy hónap, mire rádöbbentem, hogy a fohászom szó szerint meghallgatásra talált. Akkor hálát adtam, és a vállam nem fájdogált tovább.

Amikor Dávidka jött, Évi nem nagyon mutatkozott, mert azt kaptuk, ameddig csak lehet, titkoljuk az állapotát. Csak később tudtam meg, mindenki azt beszélte, otthagyott, hisz gyerekünk se lehet. Volt aztán megdöbbenés és ez által igazságszolgáltatás a rágalmazóinknak.

A terhesség megpróbáltatásokkal teli volt, de novemberben egészségesen megérkezett a kisfiunk.

A karizmatikus megújulással kézzelfoghatóan megtapasztaltuk Isten jelenlétét. Megtérésünk óta sok jelet kaptunk, az egyház szentségeiben is többször megtapasztaltuk az Úr erejét. Először azt hittük, gyorsan rendeződik az életünk Isten segítségével, de ma már tudjuk, nem ez a cél. Mi csak gyermeket akartunk, mert ennél többet nem tudtunk elképzelni, ehelyett teljesebb életet kaptunk, igaz hosszabb idő alatt és megpróbáltatásokkal. Odafentről alapos munkát végeznek, olyan problémákat, hibákat, bűnöket is megoldanak az ember életében, amivel mi nem is akarnánk foglalkozni. Emiatt az ember először fél az életét Istenre bízni, de megéri. Hála legyen érte Istennek!

Márta István és Évi

Mihez van joga az embernek?

Ha tudnánk, amit Isten tud, mindig egyetértenénk Isten cselekedeteivel. Az Ószövetségben az Úr ügyelt arra, hogy az erkölcstelenségek súlyos büntetést vonjanak maguk után. Ez elfogadható? Mi a helyzet akkor, ha tudjuk, és elfogadjuk, amit az Úr tud?

Manapság emberek milliói szenvednek amiatt, hogy a társadalom úgy döntött, Isten erkölcsi és lelki törvényei nem vágnak össze a jelen elkényeztetett társadalmával. Az az elképzelés kezd uralkodóvá válni a világon, hogy az embernek joga van önmaga számára meghatározni, mit kell tennie.

Nemrég olvastunk egy jelentést, mely szerint minden negyedik tinédzser szenved szexuális úton terjedő betegségektől. **Azt teszik, amit akarnak.** Ha a gyerek egy felnőtt felelőtlen cselekedetei miatt szenved, vajon mennyi ideig lesznek problémái? Néha egész életén keresztül!

Ha te is átélted, hogy szüleid, vagy más felnőttek tisztességtelenül viselkedtek, mit éreztél? Vannak gyermekek, akik azért születtek fogyatékkal, mert anyjuk vagy apjuk úgy döntött, azt teszi, amit akar.

Javarészt jó hírekkel szeretem útjára bocsátani a Dicsőítő Hírlevelet, azonban ebben a hónapban azt a vezetést kaptam, hogy azzal foglalkozzak, milyen szenvedést okozunk másoknak, ha úgy döntünk, Isten törvényeivel szemben cselekszünk.

Ő boldognak szeretné látni teremtményeit, ám a mi esendő természetünk engedetlen akar lenni. Az emberi természet így szól: „Ha így akarok tenni, így is fogok tenni!" De azt egyikünk sem tudja, igazából micsoda szenvedéseket okozunk másoknak, ha azt tesszük, amit az akaratunk diktál.

Isten úgy tervezett bennünket, hogy nő és férfi kell ahhoz, hogy gyermek születhessen. Úgy tervezte el, hogy a gyermeknek szüksége van apára is, anyára is. Isten nagyon szereti gyermekeit, ezért Törvényeket adott nekik, hogy azok védelmezzék és segítsék az életüket. Ám a férfiak és a nők néha úgy döntenek, joguk van önmaguknak meghatározni, mi a legjobb a maguk számára.

Isten törvényei úgy vannak megalkotva, hogy mindannyiunk számára segítséget nyújtsanak! Ha a társadalom úgy határoz, hogy figyelmen kívül hagyja az Ő törvényeit, egyre inkább törvényellenessé válnak az emberek. És ha az emberek elfordulnak Tőle, hamarosan a maguk útját fogják járni, nem törődve az ebből fakadó sok szenvedéssel.

Voltak civilizációk, amelyek összeomlottak, mert polgáraik úgy határoztak, azt teszik, ami a kedvükre van.

Kormányunk eredetileg az Isten törvényeinek való engedelmességet választotta. Sok év múltán az Egyesült Államok a legnagyobb nemzetté vált. Bizonyos polgárai úgy döntöttek, fokozatosan megváltoztatják a törvényeket, így az emberek korlátok nélkül tehetik, amit akarnak.

Lefelé megyünk a lejtőn, egyre lejjebb, ahogy az emberek egyre inkább elutasítják és figyelmen kívül hagyják Isten törvényeit.

Próbáljuk szívünket arra irányítani, vajon mi Isten akarata a számunkra!

Az Istennek való engedelmesség a legjobb módja annak, hogy elnyerjük mindazt az áldást, amivel Ő meg szeretne ajándékozni bennünket!

Tudja az Úr, hogy mitől szenved az Ő népe! És tudja azt is, hogy amiről mi azt hisszük, hogy jó nekünk, az gyakran csak a kárunkra van!

A legjobb, amit tehetünk, ha elhatározzuk, hogy egyetértünk Istennel.

Annak ellenére, hogy rossz dolgok is történnek ebben a világban, van egy hathatós fegyverünk. Ha a tőlünk telhető legjobb módon szolgáljuk az Urat, Ő arra fogja hatalmát felhasználni, hogy a rossz dolgokat a mi javunkra fordítsa (lásd: Róm 8,28).

A gonosz emberek megkínozták és kivégezték Jézust, de Ő abban bízott, hogy Atyja az Ő szenvedését és halálát a mi megváltásunkra használja majd fel.

A keresztények az egész világon egymás megsegítésén fáradoznak. Nekünk is ezt kell tennünk!

Merlin Carothers

Az imaközösség... egy kaland

II/1. rész

„A szél fúj, ahol akar. Hallod zúgását, de nem tudod, honnan jön, és hová megy: ez áll mindarra, aki Lélekből született."
(Jn 3,8)

A karizmatikus imaközösségek a Szentlélek alkotásai, a Lélek ajándékai, hogy megújítsa Egyházát. Tehát nem meglepő, ha felfedezzük a Lélektől születettek jeleit: a tüzet, vagy életerőt, mozgékonyságot. Lehetetlen egyértelmű kontúrok, merev koncepciók közé zárni, csakis mozgásukban lehet leírni őket, egy olyan mozgásban, melynek eredetét és végét nem ismerjük.

Itt csak megpróbáljuk megnézni, hogy a Lélek természete hogyan fedezhető fel az imaközösségi élet különböző szintjein: az ima-összejövetelekben, a személyek és a csoporthoz kötődő kapcsolataik fejlődésében, és magában a csoport fejlődésében.

Ezen szintek mindegyikénél kidomborítunk néhány követelményt, amit a csoportfelelősök a szívükbe kell, hogy zárjanak, ha hűek akarnak maradni a kezdeti kegyelemhez.

Az imacsoport kalandja

Az imacsoport már formájában is egy kaland. Hiányzik egy jól megszervezett, jól kialakult liturgia biztonságos kerete: a csönd és a beszéd, a Lélekhívás ideje tulajdonképpen előre megtervezett sorrend nélkül követik egymást: próféciák törnek fel és a Lélekben való imádkozás elárasztja a közösséget...

És mégis micsoda mély egység! Akárcsak egy élőlényé, aki harmonikusan bontja ki minden irányba a dimenzióit, és nem kívülről jövő parancsra, hanem egy olyan elvnek engedelmeskedve, mely belsejéből fakad. A Lélek élet, és gyakran hosszú időre van szükség a mi rendet és megszervezettséget áhító kartéziánus Descartes-i lelkünknek, hogy ismét visszataláljon ebbe az élettől dagadó csodálatos harmóniába.

Tulajdonképpen a struktúrának (szervezésnek) ez a hiánya nem más, mint az, hogy tudatosan rendelkezésére álljunk a Lélek áradásának, melyről *„senki sem tudja, honnan jő és hová megy."*

Persze megvan a kockázata, hogy az előre nem látható várás és a Lélek kézzelfogható jelenléte között valami ürességbe jutunk, ahova befurakszik a kétség. Az Úr népének hite minden erejére szüksége van ilyenkor, hogy belemerüljön a sivatagba és kivárja, amíg feltámad a szél!

Ez azért egy bizonyos aszkézist rejt magában, messze annak az embernek a rendetlenségétől és spontaneitásától, aki mindent kimond, ami megfordul a fejében. Arra ügyelni kell, hogy a Léleknek mindig szabadon rendelkezésére álljunk – amelyet igazol a karizmák kivirágzása és kibontakozása: még ha egy bizonyos pillanatban szükségszerűnek tűnik is, hogy az imaösszejövetelnek struktúrát adjunk, figyeljünk oda, hogy ez ne merevedhessen intézménnyé, tartsuk tehát tiszteletben ezt a legfontosabb elvet: **hagyjunk szabad lehetőségeket a Lélek áramlásának.**

Ugyanilyen fontosnak kell tartanunk – akár jó, akár rossz idők járnak – hogy hagyjunk időt az imacsoportban felolvasott Igének, a próféciáknak behatolni a szívek mélyére, ahelyett hogy megforgatnánk, manipulálnánk intelligenciánkkal vagy megfojtanánk, elerőtlenítenénk kommentárjainkkal. Ezek nem jámbor lelki gyakorlatok, viszont egy kis csönd után szívünk mélyéből előtörő szavaink a Lélek igazi imája lesz. Tanúsítva ezzel szívünk átformálódását az Ige termékeny érintésére, és ugyanakkor a szívek visszhangjaként érinti meg a testvérek szívét is, akikben ugyanaz a Lélek készíti művét. Így tudna hatni egy igazi, közös hallgatás, amely hatalmas segítséggé válik, hogy megerősödjünk az Igében és meghozzuk gyümölcseit.

A karizmatikus ima tehát a Lélek áramlására való bizalommal teli ráhagyatkozás, annak a Léleknek, akinek van mit mondania nekünk *„ma, ha nem keményítjük meg a szívünket"* (Zsolt 95,7-8), és amelynek a jelenléte és Igéje működik mélységeinkben, *„amint leszáll az eső és a hó az égből, és nem tér oda vissza, hanem megöntözi a földet és termővé, gyümölcsözővé teszi azt... így lesz az én Igémmel is, amely számból fakad, nem tér hozzám vissza üresen, hanem megcselekszi, amit akarok és szerencsés lesz ott, ahová küldöttem."* (Iz 55,10) De nem árad be a szívünkbe nélkülünk.

Személyes kaland

Ebben a fajta imádságban nem maradunk közömbösek. Nem sokkal azután, hogy egy kis ideje már hűségesen részt veszünk az ima-összejöveteleken, egyszer csak egy kaland kellős közepén találjuk magunkat. Minden, amit hallunk, az énekek, a többiek imái felkavarnak, kérdőre vonnak és igazolnak bennünket. Kénytelenek

vagyunk megnyílni: *„Nyissátok meg szíveteket Isten leheletének"*, és elfelejtkezünk tartózkodásunkról, megkockáztatva egy felszólalást, egy imát – eleinte nagy érzelemmel és szorongással. Idővel feltámad az emberben a vágy, hogy mélységesen átformálódjon; olyan mélységekben, amelyet remélni sem mert.

„Újjászülethetsz!" – sugallja a Lélek, amint annak idején Jézus mondta Nikodémusnak. A testvérek segítségével fogja kérni az ember a Szentlélek kiáradását, és ez a kiindulópontja az Úrral való kalandnak, amelyben testvéreink kísérnek bennünket, hogy gyógyulásért folyamodjunk, és szabadulást kérjünk béklyóinktól. Mint Jézus Krisztus Szent Pált (Fil 3,12-13), a Lélek szele, az élet fuvallata ugyanúgy lényege legmélyén ragadja meg az embert, aki aztán útnak indul. Az új ember megszületett (Ef 4,22-24)! Céljai, vágyai melyek magatartását diktálták, átcsoportosulnak... *„Dicsőség Istennek! Soha többé nem lesztek ugyanazok!"*

A személyek fejlődésének ezen a szintjén a vezetőnek oda kell figyelnie egyenként mindenkire – szabadságuk tiszteletben tartásával –, hogy megvilágosítsa szellemüket, és bátorítsa a habozókat. Ez a tanítások feladata (nyolchetes kurzusok, buzdítások az ima alatt, lelkigyakorlatos hétvégék) és az olvasmányoké, melyek táplálják és megvilágosítják azt, amit mindenki személyesen él meg. Az **egyéni kísérésnek** is ez a szerepe.

Ez az utóbbi szolgálat nagyon fontos és gyakran nehéz megvalósítani. Nagyon fontos, mert nem szabad magára hagyni egyetlen testvérünket sem, akik részesültek a Lélek kiáradásában. Persze bíznunk kell a Lélekben, de mindnyájan tudjuk, hogy milyen törékeny az újonnan szülött: telve van élettel és reménnyel, ugyanakkor nagyon törékeny – a bábjából kilépett lepke remek préda a zsákmányra leső rovarevőknek. (!) A testvérek támogatása nagyon értékes a Krisztus nyomában tett első bizonytalan lépések idején. Sőt, elengedhetetlen, ha meggondoljuk, hogy ez a „lelki út", mely olyan, mint egy hegyre való felkapaszkodás, kockázatokkal jár, amit nem ismerhet az, aki a széles úton járt és a síksághoz van szokva. A kísérő nagyon fontos.

És mégis, gyakran nehezen megvalósítható – alkalmas „kísérőtestvérek" híján. Félretéve a továbbképző tanfolyamokat, melyeket azoknak javasolnak, akik hívást éreznek erre a szolgálatra, ne felejtsük el, hogy egy nagyon alázatos szinten, minden már egy kicsit előrehaladott testvér, akinek magának is van egy kísérője, megpróbálkozhat egy testvér védnökségével.

Igen, meg kell szoknunk, hogy úgy tekintsünk közösségünk férfi- és nő tagjaira, mint olyan személyekre, akiket az Úr arra hív, hogy lépjenek ki a kriptájukból, szabaduljanak ki megkötözöttségeikből, kapcsolataikból és induljanak előre az úton az Ő erejéből. Mint olyan személyek, akik meg vannak hívva a Lélek életében való nagy kalandra.

Pierre Castan

— FOLYTATJUK. —

Az ateizmus alkonya!

II/1. rész

Isten létezésének kérdését most két új istenbizonyíték segítségével szeretnénk megválaszolni. Pál apostol a Rómaiakhoz írt levél 1,21 versében így fogalmaz: *„hiszen megismerték Istent"* – ez egy nagyon erős állítás, és azt bizonyítja, hogy Isten a Biblián kívül is kijelentette és megismerhetővé tette magát minden ember számára.

Bár az istenbizonyítékok nem vezetnek el közvetlenül a hithez, mégis fontos szerepük van: cáfolják az ateizmust, és alkalmasak arra, hogy ledöntsük vagy elhárítsuk a hit akadályait.

A régebbi istenbizonyítékok például Arisztotelésztől, Canterburyi Anzelmtől és Aquinói Tamástól származnak. Most két istenbizonyítékot nevezünk meg, amelyeket a jelen írás szerzője csak az utóbbi években dolgozott ki, nevezetesen:

(a) az információ természeti törvényeiből levezethető, és

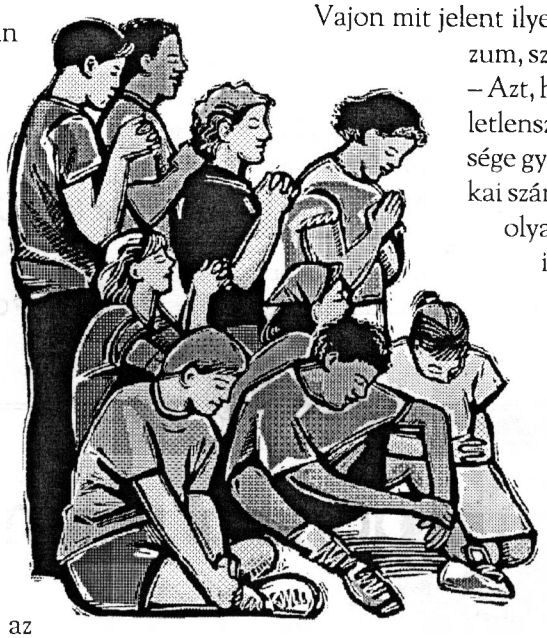
(b) a profetikus-matematikai bizonyítékot:

Az információ természeti törvényeiből levezethető bizonyíték

Az információra vonatkozó természeti törvényekből következik, hogy az összes élőlény sejtjeiben jelenlévő hatalmas mennyiségű információ egy intelligens Tervezőt feltételez. Ellentétben a történeti istenbizonyítékokkal, amelyek messzemenően filozófiai jellegűek,

most – elsőként – egy természeti törvényeken alapuló bizonyítékot ismertetünk, egy intelligens információforrást, és ezzel mutatunk rá a teremtő Isten létezésére. Semmiképpen sem hivatkozhatunk Kantra, aki 200 évvel ezelőtt élt, és akit az istenbizonyítékok nagy lerombolójának tekintenek, hiszen akkoriban a mai természettudomány kutatási eredményeknek csak egy töredéke volt ismert. „Kezdetben volt az információ" című könyvemben részletesen kifejtem a bizonyítást.

A „profetikus-matematikai istenbizonyíték"

A Bibliában több mint 3000 olyan profetikus, vagyis a jövőt előre leíró kijelentést olvashatunk, amely már beteljesült. Jól érthető példaként álljon itt az Izrael népének szétszóratásáról szóló prófécia az 5Mózes 28,64-65 versekben, amely a történelemben megvalósult; vagy az Ígéret Földjére való visszatérésről szóló jövendölés a Jeremiás 16,14-15 versekben, amely csaknem 2000 év után, 1948-ban teljesedett be Izrael államának megalapításával. Ezt a sajátosságot a világtörténelem egyetlen más könyve sem tudja felmutatni. Ezzel egyedülálló kritériumhoz jutunk az igazság vizsgálatánál. Lehetséges, hogy emberek 1500 éven keresztül ilyen sok pontos jövendölést tegyenek? Ezek a jövendölések vajon véletlenül valósultak meg, vagy pedig azért, mert a Biblia szerzője maga Isten, aki mindentudása alapján olyan jövendöléseket tehet, amelyek azután a történelem során beteljesülésük által ellenőrizhetők?

El tudjuk képzelni, mit jelent ez? Egy modell által szeretném ezt szemléltetni: képzeljünk el egy óriási hangyabolyt, amelyben az egyébként fekete hangyákon kívül csak egyetlen vörös hangya van. Könnyen belátható: minél nagyobb a boly, annál kisebb annak a valószínűsége, hogy a vörös hangyát véletlenszerűen (például bekötött szemmel) kiragadjuk belőle. A kérdés ez:

Annak valószínűségéhez, hogy 3268 fehérje véletlenszerűen kialakuljon – ugyanúgy minthogy véletlenszerűen kiragadhassuk a bolyból az egyetlen vörös hangyát –, vajon hány hangyára lenne szükségünk?

Egy becsléssel kezdjük: talán elég lenne egy fürdőkádnyi hangya, vagy a Boden-tó vizét kellene hangyákkal helyettesíteni, vagy talán az egész földgolyó térfogatát kellene velük megtölteni? A számítás azt mutatja, hogy még az utóbbi is túl kevés. Akkor talán az egész, elképzelhetetlenül nagy univerzumot kellene hangyákkal megtölteni, esetleg kettő vagy három ilyen univerzumot, netán százat (10^2) vagy ezret (10^3)? A matematikai számítás, amely megadja az univerzumok tényleges számát, meghaladja minden képzeletünket. Eredménye: 10^{896} (az egyes után 896 nulla), ez pedig számunkra felfoghatatlan nagyság.

Vajon mit jelent ilyen roppant nagyszámú univerzum, színültig megtöltve hangyákkal? – Azt, hogy több mini 3000 fehérje véletlenszerű kialakulásának valószínűsége gyakorlatilag nulla. A matematikai számítások számszerű eredményei olyan gigantikussá, a csillagászatit is meghaladóvá nőnek, hogy gondolkodásunk és képzelőerőnk képtelen felbecsülni ezt a realitást. A részletes számítások „Meg van írva" című könyvemben olvashatók. Ezt a bámulatos eredményt így lehet röviden összefoglalni:

A „profetikus-matematikai istenbizonyíték" által igazolható egy mindentudó és mindenható Isten létezése, aki azonos a Biblia Istenével.

Ebből három fontos következtetést lehet levonni:

1. A Biblia Istentől való és igaz

Egyetlen ember sem képes olyan jövendöléseket tenni, amelyek azután kivétel nélkül beteljesednek. A Biblia tényleges, tulajdonképpeni szerzője a mindentudó és mindenható Isten (2Tim 3.16). Ezért az egész Biblia igaz. Jézus így imádkozott Atyjához: *„A te Igéd igazság"* (Jn 17,17), Pál apostol pedig megvallja: *„Hiszek mindabban, ami meg van írva"* (ApCsel 24,14). Ő a „profetikus-matematikai istenbizonyíték" nélkül is bízott Istenben.

2. Nincs más Isten, csak a Biblia Istene

A múltban felsorolt egyetlen istenbizonyíték sem határoz meg egy konkrét istent. Ezek olyan általánosan fogalmaznak, hogy bármelyik vallás felhasználhatta őket. A „profetikus-matematikai istenbizonyíték" el-

lenben egyértelműen utal a Biblia Istenére és Fiára, Jézus Krisztusra, Egy ilyenfajta bizonyíték nem használható más vallások isteneire. Ezzel összhangban a Biblia kijelenti, hogy az emberek különböző vallásaikban számtalan istent neveztek meg: *„Mert ha vannak is úgynevezett istenek, akár az égben, akár a földön, mint ahogyan sok isten és sok úr van, nekünk mégis egyetlen Istenünk az Atya, akitől van a mindenség, mi is őérte, és egyetlen Urunk a Jézus Krisztus, aki által van a mindenség, mi is őáltala"* (1Kor 8,5-6). A 96. zsoltár 5. versében a Biblia elveti a vallások minden istenét: *„Hiszen a népek istenei csak bálványok."*

A bálványok szolgálata nem semleges dolog. A megkísértés történetében (Mt 4,8-10) az ördög azt kívánta, hogy Jézus imádja őt. Jézus Isten Igéjével űzte el a kísértőt: *„Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak neki szolgálj!"* (Mt 4,10) Az Újszövetség kijelentései szerint az ember a bálványimádásban a gonosz szellemeket, vagyis a démonokat szolgálja (1Kor 10,20), és ezzel teljesíti az ördög kívánságát, amit Jézus a megkísértésekor határozottan megtagadott. A bálványimádás bűn, méghozzá olyan bűn, amely kizárja az embert Isten országából (1Kor 6,9; Gal 5,20-21; Jel 21,8; 22,15).

3. Az ateizmus cáfolata

Az ateizmust kétféle módon cáfoltuk:

(1) az információra vonatkozó természeti törvények és

(2) a „profetikus-matematikai istenbizonyíték" segítségével.

A Biblia a 14. zsoltár 1. versében így értékeli az ateizmust: *„Azt gondolja magában a bolond, hogy nincs Isten."* A Prédikátor könyvének 8,13 versében pedig ezt olvassuk: *„A bűnösnek (az örökkévalóságban) nem lesz jó dolga."*

Tehát az ateisták nemcsak hogy a levegőbe markolnak, de már úton vannak az örök kárhozatba: *„Aki pedig nem hisz (az Úr Jézusban), elkárhozik"* (Mk 16,16).

Werner Gitt professzor után

— FOLYTATJUK. —

Vajon mit gondol rólam Isten?

Gyermekem, én csak jót gondolok Rólad! Te számomra egyedi és megismételhetetlen vagy. Az egész világon nem teremtettem más olyan személyt, mint Te. Olyan talentumokat, amiket neked adtam, nem adtam senki másnak. Senki nem tud arra a helyre kerülni, amit öröktől fogva Neked gondoltam el!

Te értékes vagy az én szememben. Alkalmassá tettelek a szeretetre, ami csak az embernek adatik meg. Mindenben Rám hagyatkozhatsz.

Nem lényeges a korod, vagy a származásod, vagy, hogy érezted-e, hogy szeretnek a szüleid (talán akartak szeretni, de talán nem tudták kimutatni szeretetüket). Ne gondolj ezekre a dolgokra, felejtsd el. Ez a múlt.

Te a jelenhez tartozol. Nem számít, hogy ki voltál, mit tettél, milyen hibákat követtél el, kiket bántottál meg.

Én már megbocsátottam Neked, és elfogadlak olyannak, amilyen vagy: törékeny, tehetetlen, megkísértett, becsapott embernek. Arra lettél teremtve, hogy az Én jóságom képmása legyél. Tehát ne legyél szomorú, ne búsulj... emeld fel a fejed, szeresd önmagad, és vedd észre a szeretet csíráit, amik benned vannak.

Ne a holnap, hanem a Ma legyen egy új kezdet az életedben, ami az Üdvösségre készít fel, nem pedig a halálra! Az Én Fiam, Jézus Krisztus érdemelte ki ezt számodra a keresztfán, ahová Te nap mint nap odaszegezed kicsiny hiteddel, lázadásaiddal és bűneiddel. Ezt az új életet INGYEN KAPOD, AJÁNDÉKBA! Ez a csoda vagyok én, a Te Istened.

Kezdd el most, indulj újra. Adj magadnak egy újabb lehetőséget az újjászületésre, még ma. Te Te vagy, és ez minden, aminek lenned kell.

Ha újra elesnél, tekints Rám, aki mindig kinyújtom a kezem, hogy felemeljelek. NE FÉLJ! Szeress most! Ne habozz kimondani: „Szeretlek"! Győzd le a távolságot és írd le: „Szeretlek"! Ne várj a halálra, hogy könnyek között kelljen kimondanod: „Szeretlek!"

Én mindig itt vagyok, arra várok, hogy észrevedd, hogy mennyire szeretlek Téged. Tudd, hogy Érted nem haboznék újra feláldozni az életemet!

...örök szeretettel szeretlek téged, ezért megőriztem irántad irgalmamat!

Isten

(Már én is szeretlek Isten, de köszönöm, hogy Te előbb szerettél engem! A Te gyermeked XY.)

ROSSZUL TESZIK...

Pár évtizede még azt hitték,
hogy ha nem keresztelik meg,
akkor sikeresebb lehet
a megszületett gyermek későbbi élete.
Rosszul tették,
mert Jézus legyőzte a terrort,
s valóban feltámadott!

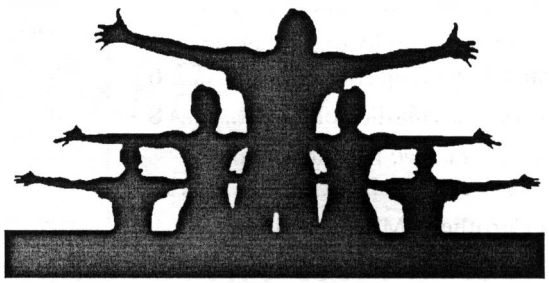
Ma azt hiszik, ha a gyermekük
Nem tanul hittant,
Akkor később
Megvalósíthatja önmagát,
Azaz gátlástalanul teheti mindazt,
Ami ösztönösen „jó" neki.
Rosszul teszik,
Mert Jézus érte is meghalt,
s valóban feltámadott!

Ma a hatalmasok azt hiszik,
hogy fütyülhetnek Jézus tanítására,
s oktathatnak „semlegesen",
azaz mintha Isten nem létezne.
Rosszul teszik,
mert Jézus az embereknek
megtanította mindazt Atyjáról,
amit az embernek hinnie kell.
Ezért megölték,
De Ő legyőzte a halált,
s valóban feltámadott!

Ma egyes médiumok urai
azt hiszik, hogy folyamatosan
egyoldalúan tájékoztathatnak,
azaz rombolhatnak éjjel-nappal.
Rosszul teszik,
mert Jézus azt mondotta:
Én vagyok az Igazság és az Út,
amelyen járnotok kell.
Ezért feszítették keresztre,
de Ő legyőzte a halált,
s valóban feltámadott!

A lányok és az asszonyok közül
hitüket vesztik oly sokan,
semmibe véve az emberi életet,
sorra megölik ártatlan magzatukat,
még mielőtt megszülethetnének.
Rosszul teszik,
mert Jézus minden embert megváltott
élete feláldozása árán,
és legyőzte a halált,
s valóban feltámadott!

A fiatalok közül sokan
Húsvétkor részegre locsolják magukat,
ünnepük a hasuk megtöltéséből áll,
és estére már csak a diszkó marad
az alkohollal, szexszel és
drogbélyegekkel.

Rosszul teszik,
mert Jézus minden húsvétkor
újra és újra legyőzi a halált,
hiszen Ő egyszer s mindenkorra
valóban feltámadott!

Testvérem!
Légy igaz, hívő és elkötelezett,
Uralkodj magadon,
Tiszteld az életet, mely örök!
Jól teszed,
Mert Jézus
Életét adta érted is,
És harmadnapra
– alleluja, alleluja, alleluja! –
valóban feltámadott!

(Ismeretlen szerző)

James Irvin űrhajós gondolatai

A Holdon kristálytisztán rohant meg Isten és szent Fia végtelen hatalmának az érzése. A Holdon éreztem Isten lenyűgöző jelenlétét. Lelkét oly közel éreztem magamhoz, ahogyan a Földön sohasem éreztem. Megdöbbentő volt... azóta imádkozom! Azóta hirdetem az egész világon, Indiában, Kínában, Németországban és más országokban lelki üzenetemet, ami így hangzik: Minden ember élhet áldottan és boldogan, ha reménykedik és imádkozik, hogy Isten átalakító érintése által megkapja a Krisztus iránti szeretetet.

Tartalomjegyzék

Katona István: Istenben elrejtett élet .. 3
Bob Bedard: Mit adhat az egyháznak a karizmatikus megújulás? (II.) 4
Erwin Pohl: Prófétai jövendölések az emberiség jövőjéről (II.) 6
Gaál Jenő: Karizmatikusok 8
Márta István és Évi: Megtapasztaltuk Isten jelenlétét 10
Merlin Carothers: Mihez van joga az embernek? 12
Pierre Castan: Az imaközösség... egy kaland (I.) 13
Werner Gitt: Az ateizmus alkonya (I.) 14
Vajon mit gondol rólam Isten? 16
Rosszul teszik... 17

Marana Tha arám kifejezés, annyit jelent: „Jöjj el Uram!" Az első keresztények gyakran használták. Szentírásban található: Jel 22,20.

MARANA THA

A Szentlélekben való megújulás katolikus lapja

Megjelenik kéthavonta.

Szerkesztőség:
Budapest 1146 Thököly út 120.
Tel: 222-5306

Felelős kiadó, főszerkesztő:
Katona István

ISSN 0865-2805 B/EL/28/1992

Az Emmausz Katolikus Karizmatikus Közösség
Marana Tha 2000 Alapítványa

Műszaki szerkesztő: Fehérváry Ágnes

Készült: ETO Print Kft.

Ügyvezető igazgató: Magyar Árpádné

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

— LELKIGYAKORLATOK MÁRIABESNYŐN —

- **2010. augusztus 9-13.** (hétfő délelőttől – péntek délutánig) „Ízleljétek és lássátok!" Szent Ignáci lelkigyakorlat minden korosztály számára Vezetik: Szent Ferenc Kisnővérei
- **2010. augusztus 23-25.** (hétfő vacsorától – szerda ebédig) Sekrestyések lelkigyakorlata Vezeti: Juhász Imre atya
- **2010. augusztus 23-26.** (hétfő vacsorától – csütörtök ebédig) „Gyászukat akkor örömre fordítom" (Jer 31,13) Lelkigyakorlat özvegyeknek Vezeti: Kármán János atya
- **2010. szeptember 11-15.** (szombat ebédtől – szerda ebédig) Margharita nővér lelkigyakorlata minden korosztály számára.
- **2010. szeptember 24-26.** (péntek vacsorától – vasárnap ebédig) Lelkigyakorlat minden korosztály számára Vezeti: Varga László atya (Kaposvár)
- **2010. október 8-10.** (péntek vacsorától – vasárnap ebédig) „Karakterek és imamódok" Lelkigyakorlat nőknek Vezeti: Sztrilich Ágnes SSS

Mater Salvatoris Lelkigyakorlatos Ház
2100 Gödöllő-Máriabesnyő, Kapucinusok tere 3.
Tel: 28/420-176, 510-740, Fax/Üz.rögz.: 28/510-742
http: www.matersalvatoris.hu
e-mail: matersal@invitel.hu

- Értesítjük kedves Olvasóinkat, hogy július végén megjelentetjük **Leo Tanner: „A Biblia tematikus megosztása"** című könyvét, amely főleg az imacsoportok munkáját segíti elő (ára: 1000.–Ft). Augusztusban pedig **Leo Tanner és Urban Camenzind: „Élni a Lélekből"** című könyvét, amely bevezet a karizmák használatába.

— SÁREGRESI LELKIGYAKORLATOK —

- **Július 13-a és 18-a** között **Katona István atya** vezetésével *„Keressétek először Isten országát"* címmel.
- **Augusztus 11-e és 15-e** között **Kemenes Gábor atya** vezetésével *„Mária által Jézushoz"* címmel.

Mindkét lelkigyakorlat teljes ellátással napi 2000.–Ft/fő. A lelkigyakorlatokkal kapcsolatosan a 222-53-06-os telefonszámon lehet érdeklődni.

* * *

MINDEN KEDVES OLVASÓNKNAK JÓ PIHENÉST ÉS LELKI FELÜDÜLÉST KÍVÁNUNK A NYÁRI SZABADSÁG IDEJÉRE!

SZERKESZTŐSÉGÜNK CÍME:
1146 Bp. Thököly út 120. **Tel/fax:** 222-53-06
E-mail cím: maranatha.hu@freemail.hu; katona.istvan@freemail.hu
Mobil: 06/20 438 61 60; 06/20 823 1771
Honlapjaink:
MARANA THA – http://www.maranatha.hu
EMMAUSZ KÖZÖSSÉG – http://www.emmausz.hu
Könyvrendelés: fiererzs@gmail.com

Hasonlóképpen a Lélek is
segítségünkre van erőtlenségünkben,
mert nem tudjuk, miképpen kell kérnünk,
amit kérünk;
de maga a Lélek jár közben értünk
szavakban nem foglalható sóhajtásokkal.

Róm 8, 26

URAM,
VEZESS ENGEM UTADON,
HOGY IGAZSÁGODBAN JÁRJAK;
SZÍVEMET TEDD EGYSZERŰVÉ,
HOGY FÉLJE NEVEDET.
ZSOLT 86,11

200.-Ft